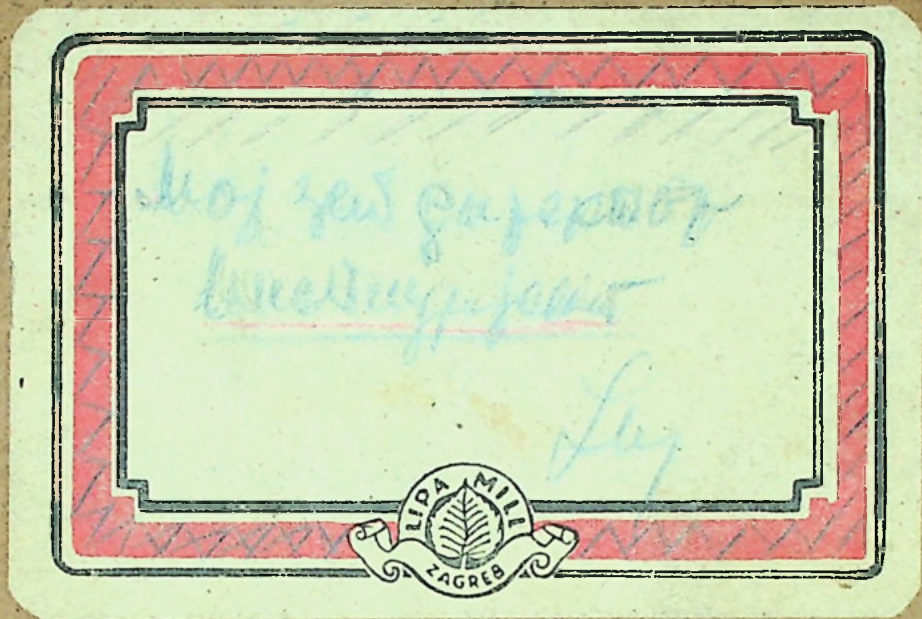

324

1867

12, 3, 4, 5, 6, 7 -1907- Шорени Мелетиси

Васко Мандић

СРБСКИ ПИСМА
СРБСКИ ПИСМА
СРБСКИ ПИСМА
СРБСКИ ПИСМА

МОЈ ЗЕТ ЦИРОСТОР

Комедија у три чина

21
12
2
2
0
1
2
2
1
1
2
2
1

гу

МУЗИКА ТАЈНА
ИЛИРА УТИЦАЈА
СЛАВКА ТАЈНА

ИЛИРА УТИЦАЈА

ЛИЦА :

Једна је наместница, једна

ФИКА ФИТИЋ

ајф

ОЛГА, његова жена

Маја

МИЦА

! њихове кћерке

сестре

НАДА

ЈОВА, муж Мици

Колун

НЕВЕИ, ветрога сац из Бење

Франце

ВЕРА, његова жена

Сави

МИЉА, књигобоја

Вичи

НАДА

НАДА

НАДА

1.

МУЗИКА ЈАКО
ШИРА УТИЦАЈА
СЛАЗКА ЈАСИ

П Р В И Ч И Н

О Л Г А

Јеси ли наместила собе?

Н А Д А

Саму мају, маме.

О Л Г А

А остало?

Н А Д А

Прекиде ме крајчица са новом хаљином.

О Л Г А

Спет хаљина!

Н А Д А

Зашто, опет? Нећу хаљна ми у Беч са пет-шест комада сумњиве
модне вредности.

О Л Г А

Путуј и са стотину ако хоћеш, само пожури, да живнем бар ту бриг
о глави.

Н А Д А

Ета има да бринеш. То је готова отвар.

О Л Г А

Н А Д А

Нема ни да мислим. Обећао је...

О Л Г А

Обећати не значи ништа, драга моја.

Н А Д А

Зар да зумљам у мога виљинског коњића, или бога те, мама.
Изјаснио се, а то ми је доста.

О Л Г А

Треба њега узети чврстом везом брана.

Н А Д А

Не секирај се ти због тога. Чим отагне поруџбна шљива...

О Л Г А

Што ти сад. Какве везе имају шљиве са твојем вучењем?

Н А Д А

Боже, мама. Ко да мој Вито није директор предузећа - ЗЕМЛОРОД-
импорт-експорт.

О Л Г А

Драга моја, ако наставиш са чењањем, изређаћеш ове врте воћа и
поврћа док не дотераш и до кишело купуса. А до тада се може и
његово обећање укинути.

Н А Д А

Забога, немој да си тако првота, мама. Уосталом да ме не воли, не
би тату успели код себе као набављаче. ^{По} Гледај њихових пословних
веза. Тако би их било раставити, него сијамске близанце.

О Л Г А

И два таса не ваги су близанци, па се на један увек ставља, а са другог узима.

Н А Д А

Држим се јаврото, не брине. Него би могла лекцију одржати Мици, јер нам од ње прети опасност.

О Л Г А

Мици Мици, она сиrote, мало рече ме доћи и она
сиrote
 Сиrote, како да не. Сама изла- сама се убива.

Н А Д А

Онако како је заслужила. Од онако мирна човека направи звер.

О Л Г А

Мирна човека?

Н А Д А

Па, да. Слушао нас је као јегље. Мало ли ти је пута донео воде и насекло дрва. Колико те је пута...

О Л Г А

То је својеглави особаљак, него је свако избегавао.

Н А Д А

Напротив, сви су га волели. Заборављаш да су му дали дужност мати-чаре, где има најмање посла, да би могао да пише песме.

О Л Г А

Да су га волели, не би га избецили. Уосталом те су га песме и упропастиле...

Н А Д А

Нико је није терао да се за ^{њег} њу удаје .

О Л Г А

Преварила се Нада. Није знала да је обичан занесеник и ништа друго.

Н А Д А

Мрак се требало владати поштено, а не да му натиче рогове.

О Л Г А

Сам их је себи нарекао чим је и онако луду главу почео да кљаси ремијом.

Н А Д А

Због ње је почео да пије, ја да ти кажем. Због ње, јер је много воли.

О Л Г А

Ње је воли престао би да пије песме и не би се данем а затварао сам у собу, као лудак.

Н А Д А

То је она некада обожавала . Сећаш ли се како је говорила: "Мој Јова је песник....уметничка душа....широка....недокучива..." Е, ту песничку душу је требало чувати, а не утанати је у алкохол.

О Л Г А

То није истина. почео је да пије, када су издавачи одбили да му штампају песме.

Н А Д А

Одбили су га привремено, јер немају буџета.

О Л Г А

Одбили су га зато што виде да је пијаница, а не песник, да да је то исто, јер и један и други гоморе неразумно.

Н А Д А

Да, он је од скора почео да пије. Нема ни месец дана.

О Л Г А

Он се пијан редко, драга мајо. Уосталом, што се ме заокупила том будалом? Нека га вода носи.

Н А Д А

Плати због тате.

О Л Г А

Тате?

Н А Д А

Да, због тате.

О Л Г А

Није се тата с њоме венчао.

Н А Д А

Ниси већде заборавила да је дознао за татину пензију. Ано то наине..

О Л Г А

Не говори, злоолутнице. Само би нам то требало.

Н А Д А

Зато и кажем. Мицу те притегни, иначе обе оде.

О Л Г А

Да притегнем, него шта, прво вас две, а ви мужеве!

Н А Д А

Меке немам зашто.

О Л Г А

Немам зашто је ли? Има да натерам Вида да обећање претвори у дело.

Н А Д А

Схвати већ једном. Видо је удеоке са пословним пријатељем у Беоју да га позаве ради закључења уговора... фирме ради... Када те буде венчаћемо се и провести месец у Беоју. Нећемо водити такав трошак узети на себо. Зашто је предузеће ту, него да плати путне трошкове.

О Л Г А

Ако је до новца, лако за те. Нека му Фића направи један рачун онако по својој и готове нова.

Н А Д А

Не може те тако како ти мислиш. Уз десетак исправних може се по један неисправан претурити.... Виве не. А тата је већ скоро пола на пола ударко.

О Л Г А

Одакле те знаш?

Н А Д А

Па је их пишем.

О Л Г А

Мора се дете. Треба нешто и за старе дане приштедети. Треба отворити неку резерву, црни фонд, како се то данас стручно каже.

Н А Ц А

А.... Па то се не каже црни фонд.

О Л Г А

Него како?

Н А Ц А

Има је реч, како да се зове да није од оних
Фонд за репрезентацију.

Н А Ц А

Па, да. Видо, на пример има свој бифе, који служи свако кад некога треба препарирати.

О Л Г А

Препарирати...

Н А Ц А

Не. Препарирати се каже. Он по службеној соби прво одведе у бифе и добро чека, затим му прела поклон предузећа - златан сат, табакеру или налив пово и томе слично и по службеној особи је већ препарирана. Такав издатак се назива фонд за репрезентацију.

О Л Г А

Није нија него врат ... Исто га спет, нијак као свиња.

Н А Ц А

Само депо олим, мана. Тако ме је страх за тату....

Ј О В А

Здраво татто ова паравога-ево тебе зета припитога.

О Л Г А

Рано ли си почео несреће.

Ј О В А

Ште си рекла?

Н А Д А

Мама је рекла, рано ли си почео да пијеш, орећо!

Ј О В А

Рано! Иха, орећни су давно већ и повраћали.

О Л Г А

Повратно мозак, мамлазе.

Ј О В А

Како?

Н А Д А

Мама каже, да би добро било једну кафу са више оца.

Ј О В А

Па и та би могла, свастико, моја олинко.

О Л Г А

Цела бих те ја отрова, шугави гале.

О Л Г А

О пет стара песме.

Ј О В А

Шта је Олга? Плато сам има ли какав лек за жене, јер од њих више
људи изгине него од земљотреса.

О Л Г А

Ти немаш шта да се жалиш. Твоја је жена чиста као рубин.

Ј О В А

Снај из бижутерије. Вреди брат брату пет банке и то сигурно.

О Л Г А

Ти си љубоморан. Измишљав да би вређао овају рођену жену, која те
воли као око у глави.

Ј О В А

Они су моје пресушени бунар, за које Мица уопште не мари.

О Л Г А

Не буицај вичито.

Н А Д А

Вемој, тако ти сунца...

Ј О В А

У мени само сумња буица...

Н А Д А

Ми ћемо је упозорити, Јово.

Ј О В А

Ако је не научите како се брак поштује...

О Л Г А

Хоћемо, Јово, поштена ми. Када има ја да незим, ако не њих две и два зета.

Ј О В А

А који ти је то други?

О Л Г А

Није још, али ће бити. Чуо си, ваљда, за новог директора - Земљорада.

Ј О В А

А, знам. Онај што вам електрифицира кућу.

Н А Д А

Јас, мама, и то зна...

О Л Г А

Кунем ти се, Јово, чим Фића дође, електрифицираћемо и тебе.

Ј О В А

Како те?

О Л Г А

Лепо. Нека вас Фића обоје упосли. Претплатите се на меззу и не раздвајајте се једно од другога.

Н А Д А

Забога, мама ...

Ј О В А

Видиш. То би ваљало! Не мо ће боље чувате предузеће, него ми, кад се на о фамилија тамо инсталирамо.

О Л Г А

Ево и Нада ти може дати реч.

Па то ти је мило, тачно. Не оклевај се будна гласно. Преко ВИДА знаш преко Зета и преко ВИДА, мило да мило, преко Нада? и другарство, Зна Јова знало, ево...

Н А Д А

Ја сам главна.

О Л Г А

Она је директорова вереница.

Ј О В А

Ахе.. Директор је значи ЗЕМЉО... А ти Нада, -РОД- видиш опајењем настале ЗЕМЉОД... Када се ми инсталирамо бићемо -ИМПОРТ-а, ако за Мицу утврдим, бићемо оно зашће...

О Л Г А

Које зашће?

Ј О В А

ИМПОРТ! Бићемо експортирани на бели хлеб. Зна Јова знање, не брине.

Н А Д А

Како то говориш, Јово?

О Л Г А

А што се Јов и за то оклевао, Нека буде које жена-секретар Јова Петрца Нада, да ћемо га преко Вида упослити.

Ј О В А

Преко ВИДА даћемо.

О Л Г А

Каквог вина, убио те господин. Преко нашег Вида, кажем. Зета, директора.

Ј О В А

Па то ти је мило, тачно.

Ј О В А

Па те ти је исто, тавто. Не скирај се Мудра главо. Преко Вил-а значи преко везе и пријатељства, а преко Вида, може да значи, преко везе и другарства. Зна Јова знање, ехе...

Н А Ц А

Зашто би били морали обоје да се упозна, то ми не иде у главу.

О Л Г А

Да се не раздвајају, разумеш ли.

Ј О В А

И то, молим те, за магацковера. Чувао бих га по домаћим прописима.

Н А Ц А

Магационера!

Ј О В А

Па, да. Ако ћемо бити доскопни.

Н А Ц А

Не брини Јово. За тебе ће бити лако. Само не знам за Мицу, она нема никакве стручности.

Ј О В А

А што се још и за те скираш. Нека буде маја жена-секретар Јова магацковера.

О Л Г А

Секретар!

Ј О В А

Па што се чуђаш, тавто. Секретарица не мора да је стручна. Главно је да је ево бомба. А моја Мица поседује ове те **ивабитете**.

О Л Г А

Све ће се улесити, само немој којешта да говориш. Све би пропало.

Ј О В А

Добро, него... овај... били ми могла позајмити нову ^{Копи} хлабадарку, аmento моје магационерске плате.

О Л Г А

Сткуда, мај Јово. Ти знаш да Ђића узвз се носи то мало шротинье што имамо.

Ј О В А

Добро. Идем да пронађем таста шротана. Отао сам ти шворц, грађан она дужност зове. Знаш како.

О Л Г А

Само немој да саздржаваш. Право у предузеће а онда на спавање.

Н А Д А

С уношлењу никоме ни речи. Ја ћу све уредити.

О Л Г А

Ни с пензији, разумеш ли. Језик за зубе, ако мислиш да се све улеси

Н А Д А

како треба.

Ј О В А

Ако сам добро уношвао трелу, то значи: да, о лажној пензији, о овој кућној молибидицији, о електрификацији и директорској инсталацији треба да ћутим, је ли?

Н А Д А

Јао, мама, по он све....

О Л Г А

Да му хоће што пре лудачку кошуљу навући...Једна Мица...И ти се
чудиш...Ја бих му дала откоз и то без размисљања.

Н А Ц А

А пензија, а предузећа, а Виле?...
 О Л Г А

Он ће нас дојста упроластати.

Н А Ц А

Кажем ја. Има нас све на длану. Довољно је да откозе посланицу, па да
се сви подвизмо.

О Л Г А

Уцељује, то ти је.

Н А Ц А

Треба нешто хитно урадити, иначе нам све поверљиве ствари одоше,
као преко разгласне станице.

Ф И Т А

Аух! Сва приплета нега, просто не да дисати.

О Л Г А

О, бав добро дође, Фито.

Ф И Т А

Да није опет у питању какав електрични новитет? Нека АЕГ-перла,
на пример.

Н А Ц А

Треба да ти кажемо...

Ф И Т А

Да је дошао зелени осмот, милтска свила, чараге у боји без нава...

О Л Г А

Да је дошао Јова и да те оптужмо.

Ф И Ћ А

Јова, који Јова?

Н А Д А

Јова, мички.

Ф И Ћ А

Зет!

О Л Г А

Зет, дабоме.

Ф И Ћ А

Он... Он... Оптужно тужилошћу?

О Л Г А

Не, него нама.

Ф И Ћ А

Море, он то ради има месец дана, па некаме ништа. Он је што каже
Олга, мало не коше-ношкет.

Н А Д А

Ти се палиш, а он прети и теби и предузећу и свима.

Ф И Ћ А

Неће ваљда бити...

О Л Г А

Говорио је стварано о пензији.

Ф И Ћ А

Ао!

Н А Д А

И о предузећу...

Ф И Т А

Ух! Ух!

О Л Г А

И о директору...

Ф И Т А

Аух!

Н А Д А

Ономе, неже, што вам електрифицира кућу.

Ф И Т А

Аух, наспасо. А где је он сада?

О Л Г А

Нисам га срео?

Ф И Т А

Не.

Н А Д А

Отишао је да те тражи.

Ф И Т А

Зашто?

О Л Г А

Да му дам неку хиљадарку.

Ф О Т А

Да му се елимак да. *... му се елимак да.*

С Л Г А

Чекај, *... чекај,* ни си ти његова банка.

Ф И Т А

Јесам, Олга, јесам. Нико већ зна за предузеће име да му стверимо

конто. *... конто.*

О Л Г А

Неће он само то. Не је то решење.

Треба *... треба* **Ф И Т А** *... је исто ниш какав,*

Него?

Н А Д А

Треба га успелити у предузеће *... готово.*

Ф И Т А

Кога? *... Кога?*

О Л Г А

Нега, ми смо му обећали. *... Нега, ми смо му обећали.*

... Нега, ми смо му обећали.

Н А Д А

И то за марацновера.

... И то за марацновера.

Ф И Т А

Ваман по сле, па он би за *... Ваман по сле, па он би за*

С Л Г А

То би било за нас спасење. Пошто би преступник и не би смео ни да зна.

Н А Д А

Мишу се на неки начин морају затворити уста.

О Л Г А

И то што пре.

Ф И Л А

Али како, Олга, како? Не могу му вечито грлић од литрањаче држати на устима.

Н А Д А

Треба Мици препрестити да подеси понашање, ја што вам кажем.

Ф И Л А

Дабоме. Миша треба за гузу... Олга, да је пронађеш, боље очи да јој извадиш, него да нас упрестити.

О Л Г А

Не брини. Има да је посетим. Параскеву ћу од ње да направим.

Н А Д А

Он нам све скоро зна, али се колеба, јер много воли Мишу, ја то знам.

Зашто Мишу, Мишу треба улесити или некако с њим удурквати.

Ф И Л А

Ајде оад енциклопедије моја. Сад покажи шта знаш.

О Л Г А

Остајем при томе, да га треба уполити на било ком месту.

Н А Д А

Да га упутимо на службени пут?

О Л Г А

Не, да. И то што дужи.

Ф И Л А

Али, како?

О Л Г А

Сречно као што иде комисија Тома.

Ф И Л А

Ето ти сад. Ете има Тома са Јовом?

О Л Г А

Ниста. Али нам може олушкати као пошмар. Кад њему треба новца он зајми на службени пут ради прикупљања изјустава, како сам каже. А уствари он прикупља дневнице.

Ф И Л А

Дабоме. Рецимо, упућујемо га на службени пут по читавој земљи ради објасне различних предузећа и прикупљања изјустава, како би се, наше предузеће могле подићи на већи степен.

О Л Г А

Тако је Миша. Знам ја кога имам да ме допуњава у критичким ситуацијама.

Н А Д А

То значи, да би он непрестано путовао...

Ф И Л А

Као сателит.

О Л Г А

Јова опутњак.

НАДА

А ако доживи судбину Лајке? Једноставно, сателит Јова после орбита
оно земље ушао у ниже слојеве атмосфере и сагорео...

ОЛГА

Јави се, Надо.

НАДА

Ама... да, овде је... Тате, тражи те књиговође.

ФИЉА

Здраво Миће... Шта ома, нове? До терас је пљиве? Колико? Десет хиљада
килограма... -обро... А по којој цени? Десет динара по килограму...
-обро. Задржи раџун, ово ме с мезга.

ОЛГА

До терас, једва једном.

ФИЉА

-ола једна, мора да је сама пнарт-роба чим је по тој цени.

ОЛГА

Па?

ФИЉА

Па ништа, Олга. Ништо би се могло закинути...

НАДА

Од ових пљива зна ми се халкиња, као и увек.

ФИЉА

Како би било да је овога пута презкоцино. Неме ту много. Још ка д
се подели на три дела.

О Л Г А

Које три дела?

Ф И Т А

Три дела, Олга, три. Ја, Влада и Мића.

О Л Г А

Ех, а тај Мића мора увек дес.

Ф И Т А

Него шта мислиш. Како би се иначе књижило. Ништа без светог тројства.

Н А Д А

Ајде, тата диктирај.

Ф И Т А

Стави заглавље.... Рачун за предузете -ЗЕМЛОРД- импорт-експорт,
итд. То већ знам...

Н А Д А

Даље.

Ф И Т А

На десет хиљада килограма пшенице, а динара дванаест пет, оума. оумарум
две стотине и педесет хиљада... И словима исто толико.

Н А Д А

Две стотине и педесет хиљада... Подносилац рачуна?

Ф И Т А

Подносилац рачуна.... Подносилац рачуна? Миливоје Миливојевић.

Н А Д А

Тата, то име ставили јуче на онај рачун од кромпера.

Ф И Т А

Онда му стави... Онда му стави... Ха, Сретен Сретеновић, не би ли
окренуло на срећу.

НАДА

Иха, па тога смо се срећом толико пута употребили.

ФИЛА

Онда му остави... Онда му остави... Онда му остави,,. овај... овај...
Остави му Га-Де Мопасан.

НАДА

Ах, тата, то је један од најлепших француских писаца. Свако га зна.

Олга
Крсто Велики, догађајући се са Га-Де Мопасаном
ОЛГА *фрања*

Нипта, Надо. Нека он буде наше горе лист, па му остави Гага Мопаса новине и готова посла.

За му не брине, ту је НАДА

Ево, а сад илем да довршим спремање.

А, то је слаба гаранција.

ФИЛА

Е, Олга, сад треба бити паметан. Треба се обезбедити од унутрашњих.

Хоћу рећи домаћих.

ОЛГА

Ту удеси се Јавем, а Мицу ћу ја већ...

ФИЛА

Остави се тога, Јавем, Мицу се и та промисли, да је на онај збо
Ево га кас поручен.

ОЛГА

Пази сад Фило, ако неће лепим делом му подвизки. Да жопробамо и то
средство.

ФИЛА

Не, не. Треба му медено. Олга... Све се никада не хвата рукама.

Ј О В А

Здравља, а свака три месеца у бању.

О Л Г А

Па то је ради детета. Зар ти не би желео да имаш дете?

Ф И Т А

Јест, Јово, бања се зирота-жели дете.

Ј О В А

Ради детета? Их, бре, па томе бањском детету, мора да има преко три десет.

Ф И Т А

Немој да се измотаваш.

Ј О В А

Научио је Јова не брњи. Само још нисам сигуран. Али ми провиђење говори да је у бањи.

О Л Г А

То је лаж. Безобразан лаж.

Ф И Т А

Полако Олга.

Ј О В А

Пронаћићу ја карлу-деликти, а онда ћу да вам отворим досије.

О Л Г А

Све деликте да ми доведеш релле би да лажу.

Ј О В А

Суња ми глође утробу, јер немам добру реларску службу, па не знам, који је то ловац што надлеже територију моје жене.

О Л Г А

Љути брбљивце...

Ф И Т А

XXXXXX... Нека, Олга...

О Л Г А

Ја знам овоје дете. Ја сам је васпитала.

Ф И Т А

Метина је, Јово. Њеном васпитању не може се преговорити.

Ј О В А

Време се мења, тато.

О Л Г А

Балаган је окрвту, само зато што је мало жвакна, слободна. Није
неки балван.

Ф И Т А

Јесте зета. Она је свако вреле крви, па теби изгледа...

О Л Г А

Ета ти знаш о верлој крви, про стацно!

Ф И Т А

Овај, Олга... Хоћу да кажем, да у овима нема почиње да тече врела
ова атомска крв...

О Л Г А

Престани, малки те. Треба њему створене рећи да се она озећа
на о црна кукавица и да зато лута да би се озлеболела једне наплат
једног занесавка, једне пијанице...

Ј О В А

Зар мислиш да је Јова гуока, или празне орехове љуска?

Ф И Т А

Стани Јово, Не мисли она ништа рђаво... она је овај, хтела рећи...

овај... да сирота Мица није крива, што су се на њу велеошле ономле
радиоситивним. оредетвима...

Ј О В А

Пази, пази свет нуклеарце... Само да знам ја сам још за класично пуњање.

Ф И Р А

Не будали, Јово. Или лепо и лево, да се мало шириш.

Ј О В А

А ли споразум није постигнут. Хладни рат започиње... Тасте, на одласку остањам врата отворена за даље преговоре, иначе...

Ф И Р А

Чекај, Јово, све ћемо да уредимо. Олга, извини му се да спазимо споразум.

О Л Г А

Па ми смо се већ биле договорили.

Ф И Р А

Али је него из бабе торпедовог споразум, Олга.

О Л Г А

Па добро. Нека буде, само нека држи језик њих за зубе.

Ј О В А

До судбог дана.

Ф И Р А

Све, све што хоћеш. Олга, ово добро прими к знању.

Ј О В А

Е, па тасте, дај ми сала коју хиљадерку и само одбериј. Све ће Јово да врати.

О Л Г А

О Л Г А

Испрати га, што, не би ли га легао.

Ф И Ц А

Кајдемо Јова. Дећу ти у спут.

О Л Г А

А за службу ћемо удељити колико јови сутра.

Ј О В А

Љ може да се чека. Не знам хоћу ли бити способан за ову Балу
изградњу.

Ф И Ц А

Мицу одмах да пренађењ и да јој оштан јеванђеље како ти знаш.

О Л Г А

Идем, не брњи, само мало да се пофешљом.

М И Ц А

Мама, мама!

О Л Г А

Сој, стани!

М И Ц А

Шта је, забога?!

О Л Г А

Неко шта је. Зар ти мислиш да нас коначно упропаћим?

М И Ц А

Ја да упропаћим?

О Л Г А

И себе и све нас.

30.

И И Ц А
И И Ц А

Због чега? Јесте, преко дана онако најам уби се доказујући да не
Због чега?
Због, а вољу жрче, преко, преко, 12

О Л Г А

Због бабе, због бабе, намируко! Треба да знаш да ћу те кошти поделити
ти ово и помишати на дете.

И И Ц А
И И Ц А

Које дете? Је ли онако, је ли?

О Л Г А

Бањоко. Знамо ми ово, не брине.

И О Ц А

Нико тако говориш, кад га ни видели ниски, бити га познајаш.

О Л Г А

Дакле, престоји. Само да знаш нећу за тебе да чујем. Мишам Јошу и
и не можеш да се стидиш, а?
треба да га назив.

И И Ц А

Јошу! Неће за тебе вољу да знаш.

О Л Г А

Сад нећеш да знаш, а кад оно ти ми бранили да га узмеш хтеле
он се обожити. Није она, Јули Јон неко време, осећала како те ми
нега.

И И Ц А

Нисам знала да и вољу осећаме ниски. Али сада..

О Л Г А

Ита још?

И И Ц А

Сада могу да добијем развод брака у три месеца. Не трезни се ниски.

О Л Г А

Не трезни се због тебе.

О Л Г А

Али сад, језик за губе. Има још неке време да се прилепиш уз њага.

М И Ц А

Неко време...

О Л Г А

Само паметно. Блан је потпуно разрађен.

М И Ц А

Упознај ме молим те, горим од радозналости.

О Л Г А

Могу ти рећи толико да ће ми на службени пут са кога се једино може вратити у наше коло.

М И Ц А

Опет у наше коло.

О Л Г А

У коло, него. Да га мајци никад не пропева.

М И Ц А

А кад треба да оде?

О Л Г А

Е, то је наша ствар. Стрпи се. Кад он можда до сад, можеш још неко време.

М И Ц А

Аох! Он долази данас.

О Л Г А

Ко долази?

М И Ц А

Невен.

О Л Г А

Ко је тај?

М И Ц А

Патај из бање.

О Л Г А

Ета кажеш?

М И Ц А

Слугај ме, мама, молим те.

О Л Г А

Нема се ту шта више слушати.

М И Ц А

Долази Невен, Невен долази...

О Л Г А

Долази несрећа. Трчи, трчи, сачекај га и врати котли возом.

М И Ц А

Неку се маћи, да ме на месту убијеш.

О Л Г А

Нећеш?

М И Ц А

М И Ц А

Са слушај ме прво.

О Л Г А

Онла причај, причај брзо, брзо као што умен.

М И Ц А

Ми смо се упознали у бањи...

О Л Г А

И сад та бања треба да отигне.

М И Ц А

Не бања, него Невен, ватрогасац....

О Л Г А

Ватрогасац?

М И Ц А

Да.

О Л Г А

Па шта он има да гази овде?

М И Ц А

То му је дужност.

О Л Г А

Ако се што упале, имамо сведешу ватрогасну чету.

М И Ц А

Њихово друштво долази ради вежбе.

О Л Г А

Куди, куди. Знам је шта долази и шта тебе да гази. Иди, или врати га...

Нека гази по бањи тамо где је и навикао, овде нема шта.

М И Ц А

Већ сам ти рекла већу.

О Л Г А

А предузеће, а Фића, а зет директор...

М И Ц А

Шта они имају с тим?

О Л Г А
Како шта имају, надређо. Ако дозна Јова да ти је стигао ватрогасац, оптужиће и Фићу и предузеће и све... Идем да га дочекам и да му кажем....

М И Ц А

Шта има ти ка му кажем?

О Л Г А
Имам, имам... Имам да му кажем шта ви тражите овде? Ви не долазите да гледате, већ да палите дом поштеног домаћина Фића Фићина.

М И Ц А

Чунај, мама, има други лепши излаз. Ја сам ради тога и дотрчала.

О Л Г А

На говори већ једном.

М И Ц А

Слушај. Он ће доћи овде и питати за мене.

О Л Г А

За тебе, овде?

М И Ц А

А ти га одмах упути код Јове...

О Л Г А

И ја, не. Да га дочекаш на станици, јер ако нас Јова потпаљк неће нас угасити ова ватрогасна друштва.

М И Ц А

Ја не знам чему ће он доћи.

О Л Г А

Да га пронађеш. Да га зашључаш. Дубровачку браву да му удариш,
док Јову не експлицираш.

М И Ц А

Хајку, слатка мајко.

О Л Г А

Слатка! Не бих се ослободила бабраву пашера да прогутам.

М И Ц А

Спросто, мама, ником могла подносити задох раније.

О Л Г А

Иди, или већ једном, јер ако се сустретне са Јовом...

М И Ц А

Идем, мама идем. (отриш)

О Л Г А

Ој Невене тнуку мене!

З А В Е С А

Handwritten in red ink:
Mz
Zabava

Handwritten in blue ink:
дез чаше

Handwritten in blue ink:
одна рини

Handwritten in blue ink:
10 септембра

ДРУГИ ЧИН

Ф И Л А

Да ли ту Јова?

О Л Г А

А зар га никој одвео да спаве?

Ф И Л А

Вражју матер спаве. Узе ми десет хиљадари и као у земљу да пропаде.

О Л Г А

Ао х, наопако!

Ф И Л А

Ета је?

О Л Г А

Пронаст! Свршено!

Ф И Л А

Каква пронаст, ета говораш?

О Л Г А

Стигао је Мици снај из баше.

Ф И Л А

Иликој ко је тај?

О Л Г А

Ветрогасец, Фишо! Онај због кога Јова оптужује и прети.

Ф И Ћ А

Оптула то сад одједном. Неће ти се видети.

Е, наздравље нам. А где је она?

О Л Г А

Не на време није, него на радничког савета, Саша су дошла која
Отишла је ле ^{ра} опшени.

Ф И Ћ А

Ита има њега да оклева. Нека се она губи куд зна.

О Л Г А

Неће, на да је убједи.

Ф И Ћ А

А зна ли Јова за њега?

О Л Г А

Ох чега?

Не, он само сумња, а не зна ко је.

Ф И Ћ А

Сумња дабаме...

О Л Г А

Не остаје нам сад ништа, него да им онемогућимо да се суоретну.

Ф И Ћ А

Нема га оклеви како зна. Јову ћу одмах да експидирам.

О Л Г А

Не оклевај, но омета за њим.

Ф И Ћ А

Не знам куда ћу пре... Олга, кад нам видиш мач са две оштрице.

О Л Г А

Две оштрице? Не плаши ме, Фишо, и онако ми је срце сависно у напуче.

Ф И Л А

Две, Олга, две... Једна је Јова, а друга се, како ми изгледа, оштри у предузећу к то пуном пером.

О Л Г А

Откуда то сад одједном. Неће гром из ведре неба.

Ф И Л А

Не из ведре неба, него из релативног савета. Синоћ су до пола ноћи засадали, а јутрос су зором наставили.

О Л Г А

Врло важио за њих и њихов савет. Главко је да је директор уз нас.

Ф И Л А

Ех, овако ти је данас директор, моја Олга.

О Л Г А

Остави богатство, Фиљу. Кад би овако био директор не би се могло проћи улицом!

Ф И Л А

Од чега?

О Л Г А

Од аутомобила. Зар човек може бити директор а да нема ауто?

Ф И Л А

Иди с малим богатом. Не разумеш ти ове.

О Л Г А

Разумеш ја одлично. Предузеће ти је као добре пшљава, кој Фиљу. Онако, дебеда. А директор ти је њен центар, тврда коштица. Од коштице овамо може се јести, јер се све до коре не види. Али ајде, нека неко загри зе у шљиву без знања коштице. Зубе да поломи.

Ф И Л А

Неће бити тако, Олга. Ето, на пример, јуче она крива Рада...

О Л Г А

Ита Рада? Нећеш ваљда рећи да је једна обична чистачица...

Ф И Л А

Хоћу! Хоћу да ти кажем да се и она осећа влашћом предузећа исто као

директор. Ето, баш јуче у пролазу упита: "О, друже Фио, шта мислиш хоћемо ли ове године уопети да снабдемо град како треба и да они зими цене?"

О Л Г А

Она да снабдева и скизује.

Ф И О А

Не разумеш ти, Олга. То ти је отиралике, као оно пре рата А. Д. "акционарско друштво. Онда се сваки власник акција стидљиво осећао власником фабрике у високим вредносних акција. Дакле, Олга, не заборави, сви су они, оума оумарум, акционари са истим бројем акција.

О Л Г А

А Вадо, како он гледа на те акционаре?! Шта је рекао?

Ф И О А

Шта ће рећи,
Кад је још јуче изненада отпутовао.

О Л Г А

Збиља, на то сам заборавила... Па онда Јову, нећемо ^{исти} службено експедова-
ти.

Ф И О А

Упутићу га о својој трампу, док се мало не разведрни. Ототрапићу га кжжж:
макар и привремено.

О Л Г А

Али му реци да га мање прегузеће, да не би осетио овај привремени
запушан.

Ф И О А

Не брани. Само не знам хоће ли пристати. Никако да улетн у ирону.
Сталво нешто обећава, а после врда.

О Л Г А

Најбоље да одемо на две стране, да га пронађемо.

Ф И О А

Ако у међувремену наврати овамо...

О Л Г А

Оставићу Наду, да га задржи. Надо! Надо!

Ф И Т А

Само још из ове беле, да се избучемо.

О Л Г А

Ама какве беду побогу. Главно је Јову опречити да што не лане.

Други нема ко.

Н А Д А

Звала си ме, мама?

О Л Г А

Да будеш у својој соби, док се ми не вратимо. Ако дође овај дембел да га задржиш.

Н А Д А

Који дембел?

О Л Г А

Зет, Јова.

Ф И Т А

Не жали паре, само га задржи.

Н А Д А

Да се није што десило?

О Л Г А

Не питај ништа, но добре отвори очи.

Ф И Т А

Кас на мртвој стражи, разумеш ли?

Н А Д А

Јео, мама, умрем од страха, шта се то догодило?

О Л Г А

Још ништа. Сад немам времена за објашњања. Ако дође, задржи га и готово.

НАДА

Иад би он мене олушо.

ФИТА

Довијај се како знаш.

ОЛГА

Најбоље одмах почни да га хвалиш, као нову звезду. П'ледај да га уву
чен у разговор и песмама...

ФИТА

Тако је. То му је било место.

ОЛГА

И немој да га остављаш самог.

ФИТА

Дабоме, могао би и онај да натрапа.

ОЛГА

Јас, не спомини ми онга.

НАДА

Којега ^{то} мама ?

ФИТА

Па тога ватрогасаца.

НАДА

Ја га и не познајем.

ФИТА

Мици, баљони трофеј.

ОЛГА

Не треба ни да га знаш. Јам видиш униформу напоље с њим.

Ф И Л А

Него, одмах да ступиш у акцију. Хајдемо, Олга. Има све на листу...

О Л Г А

Добро отвори очи, Небо!

Ф И Л А

Ни оком да трепнеш, разумеш ли?

Н А Д А

Боже, шта се ове догодило? Мором да је Мица опет веште замислила. Е, баш немам среће. Овакву прилику да ми упропасти. А тако сам била све лепо испланирала... Кућ... кућа, пеца... кола... кола... она се покретним кровом, на ветље, море, планине.

М И Ц А

Јеси ли сама?

Н А Д А

Не.

М И Ц А

Ко је још у кући?

В А Д А

Ево, та. Ти си ту, а то ми је дошта и преко врх главе.

М И Ц А

Зашто?

Н А Д А

Зато што ће сад за тобом двојица, а ја сам овде на охридских отражи да једног задржим а другог да избеадам као празну кантицу само ако нос помели.

М И Ц А

Ко је тај?

Н А Д А

Знаш ти врло добро.

М И Ц А

Ах, да. Не шта је о тим?

Н А Д А

Пази, пољам те. Бући мужа за нос, а он нас има све на длану...

М И Ц А

Нисам ја крива што сте ви безвезно радили и петљали ов оним типом.

Н А Д А

Којим типом?

М И Ц А

Па, са твојим Видом. Шта се ове за њега прече...

Н А Д А

Ко ће свету запустити уста.

М И Ц А

Право да ти кажем не свиђа се ни мени.

Н А Д А

Ни теби. Ђу му је благодарност.

М И Ц А

Шта има је да му благодарим?

Н А Д А

Сад заборављаш да нас је он из цецених хаљина у обилу и најлон обурео.

М И Ц А

Чудне ми чука, као да је то из његовог ~~цела~~ ^{цела} цела.

Н А Д А

Разуме се, да није из његовог ~~цела~~ ^{цела} је из његове главе.

М И Ц А

Видре је нема шта.

Н А Д А ~~Зато га треба осмислити.~~

Зато га треба осмислити.

М И Ц А

Ја да га осмислим. Како, то би желела знати?

Н А Д А

Депо. Да мужа ме вучеш за нос.

М И Ц А

Не разумеш ти то. Видећеш кад се удаш.

Н А Д А

Ја мога. Вида нећу никада прварити.

М И Ц А

Не бих ни ја мога.

Н А Д А

А ипак те раште.

М И Ц А

То би свака на моме месту, јер без деце за мене нема радости.

Н А Д А

Твојом кривицом.

М И Ц А

Није истина... Више не могу да рабујем, па куд пукло да пукло.

Н А Д А

Пукло је нама, ја да ти кажем.

М И Ц А

Није. Улесила сам ја се мамом. Идем даље, да га трежми.

Н А Д А

Само покури. Ђво га... Бежи лево кроз мала бештенска врата.

Аха, раније има доста. Морам га задократи.

Ј О В А

О, свакако! Ђво ти драгога госта.

Н А Д А

Зашто вранишеш? Ти си мени увек мило гост. Седе.

НАДА
 Ј О В А

Како се оно неже-овакога госта-три минута доста.

НАДА

Боже сачувај, Јово. Седи лепо са мном да разговарамо. Тако нам се ретко пружа прилика. А ја много волим да те слушам. Кад би ти знао колико ја ценим твоје знање. Нарочито твоје песме. Твој таленат, разум твоје живо ти боје...

Ј О В А

Дугине боје, Нада. Дугине боје носим, али их сви слепци не виде.

НАДА

Ја, ја их видим, Јово. Видим их како се преливају, како те цине срећним...

Ј О В А

Срећа ће моја доћи па макар и у некрологу. Ни један песник није за живота признат. Савременици нас не цене.

НАДА

Истине, они немају ни душе ни срца.

Ј О В А

Моја је душа одлутала тамо где цветају црни цветови.

НАДА

Ми ћемо учинити све што је у нашој моћи.

Ј О В А

Ех, кад би Фића био издавач...

НАДА

Издавач?

Ј О В А

Па, да. Штапао би моје песме. Овако на ред, на ред треба чекати, као пред ~~не~~ ред.

НАДА

Можда би Вило могао.

ЈОВА

Вило, ха, ха... Он је воћарски директор - предаје шљиве. Шљиве су вредније од оваке песме, Надо. Од њих се прави пекmez, компот, ~~хели~~ слатко, а може и ранија.

НАДА

Само над не би што.

ЈОВА

Снда бих про свирао куршум кроз чело, јер сам прокоцао себе. Све што ми преостаје јесте котрљање до судњег дана. Море, пуштају бригу на весеље, хеп...

НАДА

Тако и треба. Све ће доћи са временом.

ЈОВА

Време замота леца све. Но мој годишњи одмор ускоро ~~кочице~~ ~~кочице~~. Морам журити.

НАДА

Мислим да је и твој револт привремен, као што је привремено и слобијање да ти се песме штампају.

ЈОВА

Браво, браво, еластико. То је поезија. Привремено дабаме...

Сви смо ми само привремена гостима ове планете коју називамо Земља... Стани! Стани земљана лепто, да Јова путник изађе из твога купеа...

НАДА

Шта ти је одједном?

ЈОВА

Хоћу да кочичим у поли простор. Шта сам ја? Елизидиота децје

комедије, коју називамо "ФУТИТИ".

НАДА

Опет вређаш.

ЈОВА

Ха, ха, ха! Кога један одбачен уметник може увредити. Које срце најје у добелом новчанику, већ у празном простору. Дебели новчаници вређају, свастике.

НАДА

Као да приговараш.

ЈОВА

Хтео бих да уведеш, Надо, да се само обична откочна даска и испште више.

НАДА

Шта ти теме хоћеш да кажеш?

ЈОВА

Откочна даска за директора друштва...

НАДА

Ја те уопште не разумем.

ЈОВА

И не вреди. Него, дај ми ону флаву да упрејем отомек. Чим се он охлади, језик млати војешта.

НАДА

Хоћеш ракије? Ево, ево олмах.

ЈОВА

Ракију просто атомски, атомски и аутоматски уништавам.

НАДА

ИЗВОЛИ, ЈОВЕ.

ЈОВА

Хвала, свастице. Брзо да се удаш... Да се удаш и да нас још више тамо умешаш.

НАДА

Где да вас умешам?

ЈОВА

У брак са директором.

НАДА

Шта има ко да се мена у мој брак.

ЈОВА

На основу члана један основног закона о браку, или како га ја скраћено називам ОЗОВ-брак је законом уређена заједница живота мушкарца и жене. Даља, моја лична допуна поменутог члана... Свако има праве да се у њега умеша...

НАДА

Зашто да се ико мена у мој приватни живот?

ЈОВА

На основу члана два ОЗОВ-а, брак је темељ породице по заштитом државе. Даља, моја лична допуна поменутог члана... Пошто је држава народ, он има праве да се умеша у породичне развирнице.

НАДА

Шта? Ти мислиш да ће у нашем браку бити свађе.

ЈОВА

Него. Тек у браку пуцају правови. Зна Јова знање, не брине. Једно друго лажемо под менаџном, а у браку наступа замрачење.

НАДА

Ја Верујем у Вида.

Ј О В А

А где је он?

Н А Д А

Откако јуче у Загреб. Како, отишле су неке хладњаче.

Ј О В А

А, хладњаче. Хоће знати да замрзава капитал

Н А Д А

Не, не новац, већ воће да се не би штетило.

Ј О В А

Знам, оваквине. Нелим се, бре. Шта има новац да замрзава, кад је ту Фића.

Н А Д А

Одшта?

Ј О В А

Па, Фића је прави фришидер, када је у питању замрзавање друштвеног капитала.

Н А Д А

Зар се нисмо споразумели, Јово? И ти ћеш бити упокојен.

Ј О В А

И то је била тема.

Н А Д А

Али, не. Ми се не галимо.

Ј О В А

Галим се ја, оваквине. Нисам је порастасе оваквом темпу изградње. Тилином хоћу да се загрнем, јер ми је хладно, много, много хладно од свега што чујем...

Н А Д А

Јес, па валда нећеш читаву благу капиту?

Ј О В А

Све зависи од времена и простора. А ја имам и једно и друго. Сад ми се не жури.

НАДА

Када би хтео остати овде, док се ја не вратим. Имам један хитан посао,
а кућу не могу да заплучам...

ЈОВА

Само извола. Сигуран сам као вортхајм брва.

НАДА

У то не сумњам. Но, мислим, сви си, па да ти не буде досадно.

ЈОВА

Како си, свастико. Ова ће ми флота пребудити успавану превлоот. Биће
друштва на одмет. Иди ти без бриге.

НАДА

Одмах ћу ја... Само часак.

ЈОВА

Показаћу им и отворност како капледи. Све у своје време.

НЕВЕН

Хеј, хеј, пријатељу!

ЈОВА

Ко је то?

НЕВЕН

Извините...

ЈОВА

Не извињавам, над дречам.

НЕВЕН

Али, молим вас...

ЈОВА

Немате ви мене шта да молите...

НЕВЕН

Станује ли овде породица пензионера Филкха?

Ј О В А

Пензионера?... Свај... Јесте... Јесте он је пензионер...

Или сте из ове куће? Домашин?

Или сте из ове куће? Домашин?

Ј О В А

Свај, како да вам кажем, и јесам и нијесам...

Н Е В Е Н

КАКО то?!

Ј О В А

Једноставно. Над сам шворц, онда јесам и обратно...

Н Е В Е Н

Ах, да.

Ј О В А

Само, да знате све ћу то да вратим. Хоћу да путујем. Сазвежђе ушкоро одлази.

Н Е В Е Н

Никто не разумем...

Ј О В А

А одакле сте?

Н Е В Е Н

Из бање.

Ј О В А

Из бање?!

Н Е В Е Н

Да.

Ј О В А

Из Зелене бање?!

Н Е В Е Н

НЕВЕН

Да.

Знаете ли шта је то? ЈОВА

Ви сте значи, тај...

Не, ни јао нисам јако знао.

НЕВЕН

Који? Шта је то? Ја сам само тактичар.

ЈОВА

Онај... Онај... Опростите, код мене се све изменило па видим душло....

Не замерјате, мало сам више, него што треба...

Нема, никога... НЕВЕН
Знаете ли да сам био у војсци. Знате, ја сам
био тамо где сам био.

Не мари.

ЈОВА

Да је неки човек био тактичар.

Ви сте возом дошли?

НЕВЕН

Не. Нагим, такозваним, навалним колима.

ЈОВА

НЕВЕН
Навалним! Њих, бро, каква журба.

НЕВЕН
О, код нас иде све врло брзо.

ЈОВА

Како се то зове?

Селите човече.

НЕВЕН

Знате, ја сам само за тренутак напустио. Сутра ћу имати више времена.

ЈОВА

Селите, за бога. Нико се често не упознао.

НЕВЕН
Знате, ја сам само за тренутак напустио, та је време да се упознају.

Више времена. Остају мало думе у овој малој лепој вароши.

Рано сам, па се само мало одморим.

Ј О В А

Значи, ви специјално ради ње долазите?

Н Е В Е Н

Не, ми смо дошли ради земље.

Ј О В А

Е, ако сте ради тога дошли, ја сам слаб такмичар.

Н Е В Е Н

Шта кажете?

Ј О В А

Ничта, ништа. Е, баш ми је мило да сам вас упознао. Знате, ја још од малена гневем за то звање.

Н Е В Е Н

То је тамак посао, али захвалан.

Ј О В А

Ви сте тај што гаош?

Н Е В Е Н

Наша се дужност не састоји само у томе да гасимо пожар, већ и да пружамо помоћ у свим олуцајевима неорења и катастрофа.

Ј О В А

Катастрофа, кажете?

Н Е В Е Н

Да.

Ј О В А

Каква је, молим вас кол ње наступила катастрофа, те је тражила вашу помоћ?

Н Е В Е Н

Рекао сам, да смо само ради земље ту.

Ј О В А

И ви бемо онако, од пале, већбате се и гасите?

Н Е В Е Н

Не разумем.

Ј О В А

Питам, брате, просто и једноставно. Како дознате која гори и којој је потребна вама хитна помоћ.

Н Е В Е Н

А, да. Па постоје аутоматски јављачи пожара.

Ј О В А

И ви овде обирате узбуну?

Н Е В Е Н

Не, Ја курим на лице места и смеете ступам у акцију. Знате, ј а сам у експл на дужности пењача.

Ј О В А

Пењача?!

Н Е В Е Н

Па, да. Код нас су дужности распоређене.

Ј О В А

И ви се одмах без икаквог предомисљања пењате?

Н Е В Е Н

Дабоме. Не сме се губити ни један тренутак. Ако нас толико занима можете сутра посматрати.

Ј О В А

Не, не. Хвала најлепше. Знам како то изгледа, него нисам био сигуран

да сте ви тај.

Н Е В Е Н

Ја сам у нашој експи једини професионални певач. Цењан сам од колега. Може вам Мица рећи...

Ј О В А

Мица?!...

Н Е В Е Н

Бак је она била присутна једној мојој вежби у бањи.

Ј О В А

Зар само једној?

Н Е В Е Н

За то време била је само једна званична, иначе ми то радимо овако дневно. Човек наше струке не сме губити кондицију, јер ова ужа она топлота изазива пожаре.

Ј О В А

Јест, јест... Овај наш домаћи материјал је лако запаљив.

Н Е В Е Н

Не утиче ту само топлота. Пожар може бити изазван громом, муњом, трањем...

Ј О В А

Трањем?

Н Е В Е Н

Па, трење настаје овуда, где се две површине у кретању додирују.

Ј О В А

Значи, трањем горњих површина... Ух, баг да јој помогне..

Н Е В Е Н

Коме?

Не, зато да ми Ј О В А

Мици...

Ј О В А

Па, да, зато сам брзо дошао. Знате, ја је неки заглавио.

Н Е В Е Н

Мислите, да ће сад доћи?

Ј О В А

Тек што није.

Н Е В Е Н

Заправо ја не знам да ли се у дању осети ризија.

А шта сте јој ви?

Ј О В А

Кажу јој да, то је, обратимо, дају ја нама каже у вријеме.

Ништа.

Н Е В Е Н

Ово што...

Ништа!

Ј О В А

Па, да, кад се мици вратише у великом, кад га чека,

Ј О В А

Сад ништа. Једно време сам радио код ње...

Н Е В Е Н

Радили сте код ње, али...

Ј О В А

Ного, да дуне, чекао сам контрола.

Ј О В А

Као унутрашње момак, али сад не. Навратим толико, као код стarih
зnanца.

Н Е В Е Н

А, ево... знам...

Н Е В Е Н

А, тако.

Ј О В А

Знате?... Ах, на то Ј О В А знате, од чега сам изгубио, кад не...

Хајте, тргните мало од све комовнице. Не знам где су чак, али ми
можемо из коте флаге.

Н Е В Е Н

Не, хвала.

Сад је ово, сад је ово. Толико ми је о нама претало да ми је

Ј О В А

будио оне шире.

Гаци вам се иза мене?

Не, зашто да ми се изди.

Ј О В А

Па, да. Зашто вам би се и гадило. Знате, ја је нисам загадио.

Н Е В Е Н

Не, то и не помињем.

Ј О В А

Па зашто онда не гуцнете?

Н Е В Е Н

Захваљујем. Не бих желео да ми се у даху осети ранија.

Ј О В А

А, то ли је. Нипта, побратиме, даћу ја вама кафе у зрну. Знате, то је специјалитет ожељаних људи.

Н Е В Е Н

Ожељаних ?...

Ј О В А

Па, да. Кад се муж појави на вратима у замашљену, жена га чека, спремна да јој дуне.

Н Е В Е Н

Да дуне?!

Ј О В А

Него. Да дуне, толико ради контроле.

Н Е В Е Н

А, знам... знам...

Ј О В А

Знате?.. Ах, па забоме да знате. Од тога сви изгубосмо, зар не?

Н Е В Е Н

Ја се задржах....

Ј О В А

Седите човеце. Сад ће сна. Толико ми је о вама причале да ми је бубне сине повредила.

Н Е В Е Н

Ма немојте? А шта, бав ме интересује?

Ј О В А

Шта може залубљен створ, него да ваз пење међу звезде. Но, ја сам био стрпљив, нисам хтео да јој ништа одговорим. Зашто да је разо чарам?

Н Е В Е Н

Како да је разочарате?

Ј О В А

Лепе. Нисам ништа хтео о вама да јој кажем .

Н Е В Е Н

Шта би сте могли да јој кажете? Ја сам исправан човек.

Ј О В А

Исправан, да баме, али ожењен. А ожењен човек није никад ни исправан ни усправан.

Н Е В Е Н

Ви се жалите?

Ј О В А

Ја илја ви. Но свејалик, побратиме. Мушкарци смо, а не жене. Нека . то остане међу нама.

Н Е В Е Н

Али ја нисам ожењен.

Ј О В А

Другоме ви тај курс. Живео сам ја у бањи.

Н Е В Е Н

Богам, нисам.

Ј О В А

Не плашите се од мене, човече. Чврат сам као стена.

НЕВЕН

Живота ми ни сам.

ЈОВА

Исте?

НЕВЕН

Не, мајке ми...

ЈОВА

И то озбиљно комете?

НЕВЕН

Најозбиљније, живота ми, моје браће...

ЈОВА

Живота вам ваге деце?

НЕВЕН

Живота ми ове троје деце.

ЈОВА

Ха, ха, ха... што, балване, сам си потврдио.

НЕВЕН

Шта потврдих?

ЈОВА

Чујем бураверу. Знамо се, и не плаћемо се. Ја сам у истој ситуацији.

Слушај, у поверењу да ти кажем ти ја сам се заљубио у млађу сестру, исто као и ви због дебелог новчаника.

НЕВЕНА

Да није могуће?

ЈОВА

На, часну реч.

НЕВЕН

Значи, и ви сте са њеном сестром...

Ј О В А

Него како. Само, молим те, језик за зубе. Има да их очарупамо као
кочевце.

Н Е В Е Н

Ова је моја права гужа, а ту твоју не знам.

Ј О В А

И боље да ја не знам. То је једна дроља.

Н Е В Е Н

И ова моја није ништа боља.

Ј О В А

Шта се то нас тиче? Главне су паре!

Н Е В Е Н

Само веној мојој жени случајно...

Ј О В А

Ех, бро! Нисам луд... А, како је она, бога ти?

Н Е В Е Н

Но?

Ј О В А

Па твоја жена?

Н Е В Е Н

А, Вера. Хвала на питању, добро.

Ј О В А

Па, дабоме, Вера, Вера јој је име. Лена беше као девојка.

Н Е В Е Н

Па и оад је. Но, човек овако мало вредно, а то није ништа.

Ј О В А

Не, дабоме... А богати, станујеш ли још увек горе?...

Н Е В Е Н

Где горе?

Ј О В А

Тако, у овој улици... Драга, увек заборавим то име...

Н Е В Е Н

У Дринској?...

Ј О В А

Па, па. У Дринској! Ех, те речи никако не упамтем. Но је знате-губи
памет. Тако ти је то, мој драги.

Н Е В Е Н

Мени није име Драги.

Ј О В А

Знам, знам... ти си овај... Ех, на врх ми је језика...

Н Е В Е Н

Невен Видовић.

Ј О В А

Ех, бре. Неве, па да. Видовић... Невен... Знао сам да ми на нешто
изричеш.

Н Е В Е Н

Ја се неувиком задржам.

Ј О В А

Ти лођи сутра. Ја ћу јој рећи да оам те видео. Ударићу ти мало
гланца пред њом, не бриви.

Н Е В Е Н

Чувај ме, побратиме, а ја ћу тебе.

Ј О В А

Ти хвали мене-ја ћу тебе.

Н Е В Е Н

Важи буразеру. Ортачки што се каже. Ајде уздравље до сутра.

Ј О В А

Довиђуња, ортаче... Ех, бре, какав је ово балван... трупина... Јегоже
дежа... ха, ха... ха... Е, сад Јово, покени знање. Нови јунаци отупају
на сцену и то као протагониста... Ало... Молим примите овај телеграм..

Да... Да... На рачун телефона 24-36... Другарици Зери Владовић... Молим...
 Место, Зелена баша... Дринске улица... Олмах доњи отоп... Тоже позваће
 за време вежбе отоп. Нелазиш се у кули Ђиће Ђићића, Булевар Одиора
 број три... Твој Нове... Ђићиће сви на митинг... Ха, ха, ха... Јове,
 до сутра јагаћу коку на вавучен. Нека их тако загутиш слуја...
 На, мајку му, једна нештасна вежбача кућу изгори, а камели мена...
 Јај, кад та контрола сутра упалиш, што ће бити слава... Само морам
 припремити тампоне за уши, јер кад почну да грувају башеке пројек
 тила, биће тона, него она мина коју сам ти у предузете тапире...

М И Ц А

Аох, та си ти.

Ј О В А

Ја сам, орце, главом и боком. Овај брадом.

М И Ц А

Где су остали?

Ј О В А

Не знам, дуго.

М И Ц А

Јер си само ти у кући?

Ј О В А

Сам, самцаг, орце моја.

М И Ц А

Шта се измставел?

Ј О В А

Боже савувај! Не пела ми ни на преј памети.

М И Ц А

Сила ме остави на миру.

Ј О В А

Хоћу, ватрине моје. Умићам своју грешку и омакритику ти изјављујем,
 да сам све своје страсти таквим жарком воде охладно, да ћу од
 сада бити добар, као добар пан.

М И Ц А

Ласно он се сетко. Изгледаш као стрелице за птице.

Ј О В А

И те признајем ... Стрелице за птице на врху куће Фиџина. Само,
душо, нисам испуњан сламом, већ духом.

М И Ц А

Да си пропао човек. Боље би било да ме сам напустиш.

Ј О В А

Не, среће моја. Поправићу се ја. Сваког јутра ћу узимати велику
кашику риблиг уља. Ојачаћу. Бићу снажан као те. Моћћу се попети на
највећи облакодер, без бојазни од вртоглавице.

М И Ц А

Ти си озрео за лудницу, а не облакодер.

Ј О В А

Уз твоју помоћ, душо, попећу се међу звезде... Пређи, приђи у опшњачу
моја... Помози ми да слетим.

М И Ц А

Пусти ме на миру, глупаче.

Ј О В А

Бићу добар, знате моја. Купићу књигу о лепим поневљњу и бићу твој
Марлон Брандо.

М И Ц А

Ти си подмундак влост.

Ј О В А

Идеот који ће ти отворити врата раја, тврата ХОЛМУДА.

М И Ц А

Холливуда?!...

Ј О В А

Написаху сценарисе који ће носити твој наслов... ЈЕДИНА СИ ОД СВАКЕ
 ПИСАН-Играћеш примедоу... Јакобраћу нову звезду, да јој се диве
 као ваздушном броду и зваћеш се МИ-МИ!

М И Ц А

Будало.

Ј О В А

У животу живот и у Ј О В А рад. Хоћу да се попутем на објављују
 Сензација, кажем ти. Све бомба МИ-МИ потиснући привредне рубрике
 наших илустрација... Новинари ће те опседати... Писаће о теби...
 На којој страни спаваћ... Како саржаван чистоту свога образа...
 Како пијеш воду...

М И Ц А

Иди ти на прегле д... која ће се тако пољуби.

Ј О В А

Сад је бег лекар изашао. Досије је потпун. Конотато се је да сам
 здрав и да сам имам право. Зато сам ево несва. Зато ћу те уцмнати
 срећном.

М И Ц А

Немој да викеш. Никој на вешару.

Ј О В А

Јах гунки радост, која је у мени. Али ова свећа потребу да више.
 Сама ми отвара грло...

М И Ц А

Престани, молим те... ✱

Ј О В А

Виде нећу... Кунем те се... Све, на колико ти се закључем, да ћеш
 од сада у мени видети само тихог и повученог човека. Правог
 правца тог, Марлена Мироточинга.

Ф И Т А

Где, шта је ово?

О Л Г А

Кажва је ова промена?

Ј О В А

Молим је да ми опрости. У интересу породичног јединства коригујем свој живот и одлазим у отаџбину.

Ф И Л А

Где одлазиш?

Ј О В А

У миран живот и у отварањем раи. Коју да се попиши на облакодер одакле могу све мирно посматрати.

О Л Г А

Облакодер?

Ј О В А

Уз помоћ своје супруге, која ће ме тамо подићи.

О Л Г А

Иди богати. Као да је твоја супруга лифт.

Ј О В А

Лифт, дабоже. Успињача моја.

М И Ц А

Он је полудео, зар не видите?

О Л Г А

И мени се чини, Фице.

Ф И Л А

О, хвала богу!

Ј О В А

Ета ота се умирли као девојке пред матичарем. Матичар више не постоји.

Ф И Л А

Ајде Јово, лепо да легнеш.

О Л Г А

То је најпаметније.

Ј О В А

Хоћу, тасте, не брани. Отворићу прозор. Хоћу нећас да другујем са звездама... Мице, оубруго ме је, хоћу да у кумовој слами нађемо ортакс, па да сутра митингујемо...

Ф И Ц А

Стварно је полудео.

Како?

ОБГА

Дебилуа...

Ј О В А

На, тасте, Ово је поезија. Модеран стил. Но, ти то не разумеш... Тебе ћу ја као и увек у дестергу, јер ми личим на антикварницу.

Ф И Ц А

Кајлемо заједно, мој Јово.

Ј О В А

Прво иде да осигурам кену код ЈОЗ-а. Шта ја знам шта носи сутрањи дан.

М И Ц А

Остави ти мене већ једном на миру.

Ј О В А

На, то и чиним лутко моја. Мир хоћу да ти дарујем. Мир, понекад а моја доживо. Мир, милозвучна птица преплаца.

М И Ц А

Бежи од мене брбљива пијанице.

Н А Ц А

Тате, тате...

О Б Г А

Шта је, шта је?

Н А Ц А

Цовит су у прелузаче...

Ф И Ц А

Ко је даслао?...

Н А Ц А

Контрола!

О Л Г А

Контрола!

Ф И Т А

Па, шта је о там. Вило их је и пре, па никоме ништа.

Н А Д А

Али нигад нису свако уредили.....

Ф И Т А

Како?

Н А Д А

Све су запечатили.

О Л Г А

Запечатили?!...

Ф И Т А

Врло важно. Како су запечатили, тако ће и да отјенате.

Н А Д А

Не, не. Све је нешто изузетно. Само да знате како су журно поступили.

Ј О В А

Невалним колима, а?

М И Ц А

Шта се ти одмах кучиш, пропалицо?

О Л Г А

Остави Јово палу, имамо доста секирације...

Ј О В А

Па хајде, Фито, да се и ти осигураш код ЦОЗ-а...

О Л Г А

Или о мимим богом...

Ј О В А

Ја моју жену морам обавезно, јер ако хој сутра групе контрола, па је запечате...

М И Ц А

Ако дохватим ову флагу...

Ф И Т А

Handwritten notes in red ink at the top right corner.

Large handwritten signature or stamp in red ink across the bottom right of the page.

Ф И Ђ А

Не, Мице...

Н А Ђ А

Јово, мама...

М И Ц А

Зашто се увек о мени чешеш, пугави гаде...

О Л Г А

Престани, престани.

Ф И Ђ А

Зонља, Јово, немој као и ти окирати.

Ј О В А

шта је Фиђији? Изгледасте као да сте вешале угледали. Па све је ово мала, безазлена мала.

О Л Г А

Мала?

Ј О В А

Какоме, татко. Зар не знате да су ово само вежбе?

О Л Г А И Ф И Ђ А

Вежбе?!
Handwritten in red: "Имајуће"

Ј О В А

Вежбе! Приправне вежбе!

О Л Г А Ф И Ђ А

Какве вежбе, какве вежбе?...

Ј О В А

Батрогаоне... Батрогаоне...

З А В Е С А

ТРЕЋИ ЧИН

Ф И Т А

Јеси ли га пронашла?

О Л Г А

Јесам.

Ф И Т А

Где је?

О Л Г А

Иде сам. Како да га не приметим.

Ф И Т А

Не знам, Олга. Знаш ли где је он? Не бринем се ја.

О Л Г А

Не бринеш се? Ни за контролу?

Ф И Т А

Ни зашто. Није он тек само обичан књиговођа.

О Л Г А

Наро?

Ф И Т А

Тај ти је пола века провео код разних фирми... пет година код Јосифа... пет код Језића... пет код... и да ти не набрејам... А то ти је Олга, предражни факултет за озбиљне послове.

О Л Г А

И још није у пензији, а онако стар?

Илихилихилихилихилихили.

Ф И Т А

Нема године олужбе.

О Л Г А

Ето ти рад, а пола века провео је служби.

Ф И Л А

Знам, то је било хонорарно, па је морас и да одлежи.

О Л Г А

А ти мислиш да је он све средило на време?

Ф И Л А

Па, је мислим. Геније је то, Олга, трукт мозгове...

О Л Г А

А ја сам јутрос умрла од страха, кад сам ти видела пуну пепељару
пизавца. Помислила се да се не ноћас зетко нечега нте контрола
може открити, па...

Ф И Л А

Не знам, Олга. Планим се у оних хрпе рачуна, да се није потрела
нека грешка. Али, чим помислим на Мићу, некако ми левно.

О Л Г А

Јадња чекам да га чујем.

Ф И Л А

Е, то нећеш успет. Неће ти он ни за живу главу пред трећим лицем.

О Л Г А

Али, кад је све знам...

Ф И Л А

Свеједно. Само у четери ска. Него, та лепо чим дође има да се постави
у бавти, да пазиш да час не би ко изненадио.

О Л Г А

Добро, добро. Правнћу се да нешто плевим.

Ф И Л А

А где су кћери?

О Л Г А

Не знам. Биће на пијаци.

Ф И Л А

Олга, од овог тренутка заузме ситар курс. Ни на нос да се чују док ово не прође.

О Л Г А

Ево га, Фићо! О, има ли бога да нас и овога пута заштити?

Ф И Л А

Он ми је сведок, да сам ретко како сам најбоље знао и умео.

М И Л А

Нека нам је добро јутро.

Ф И Л А

Добра ти орена, вој Маћо. Сеца.

О Л Г А

Ево, ево овде.

М И Л А

Свеједно ми је!

О Л Г А

Па, како је?

М И Л А

Са здрављем добро. Само ме капаљ овога јутром дави, неро што кад ноћу пушам.

О Л Г А

Зар си нећас много пушати?

М И Л А

Два пакла...

О Л Г А

Ах! Значи!..

Ф И Л А

Значи ли то да нисмо сигурни?!

М И Т А

Само у четири ока..

Ф И Т А

А, да. Олга, прегледај се ти мало...

О Л Г А

Добро, добро.. Башу ја у башти па ме зовите ако устреба...

М И Т А

А, да знам, нико други да је у питању не бих дозво. Али за тебе бих све учинио.

Ф И Т А

Шта је забегла, говори?

М И Т А

Пре свега да знам, ја код тебе јутрос нисам долазко.

Ф И Т А

Па н нисам пре сала.

М И Т А

Ни сад, разумом ли, ни сада. Ја, Мића књиговођа, више за тебе не постојим... Нисам пред тобом... Не разговараш са њим, не видиш га и не чујеш.

Ф И Т А

Не чујеш?

М И Т А

Не чујеш ме, јер не постојим, разумеш ли?

Ф И Т А

Па нисам се застали ваљда да одам путамо...

М И Т А

Не. Разговарајемо.

Ф И Т А

Ја сад ништа не разумем.

Не постоји ни! Ту је само мој дук...

Ф И Т А

Сад сад ништа не разуме.

О своме дук, хата моје главине...

М И Т А

Разумем... Него... Да нас ко не слуша?

Чин се могу докучити, не бој.

Ф И Т А

Не слуша, не слуша.

М И Т А

За сваки случај, то ћу ти изокрмо објаснити, јер и зидови имају уши.

Ф И Т А

Говори већ једном, човеце.

М И Т А

Сећаш ли се овог случаја у Новицима?

Шта има још забора?

Ф И Т А

А, онога што смо му јабуне стручили на лежној ваги?

М И Т А

XXXXXXXXXX

Не знам ни за какву лежну вагу. Питао сам те сећаш ли се овога
милића што једет године зримо лекарску дужност, са лежном дипломом?

Ф И Т А

Где горе?

А, да, сећам, се, сећам. Само за тење фалсификате ми нисмо стручни.

Моју дужност?

М И Т А

Ако нисмо ми, јест Видо.

Не, он је на земљи. Он је и позвао, он је и уочио на дну.

Ф И Т А

Видо?!

Ф И Т А

Он?!

М И Т А

Видо, дабоме. Он је фалсификат који је на нашем конкурс успео.

Он је највећа контрафакт који је иккада стигао обавештајна служба

Ф И Т А

Аох, Мишо...

М И Т А

МИТА

Не помњи ме! Ту је само мој дух...

ФИДА

О свети дуго, хвата ме вртоглавица...

МИТА

Ети да дознаш?

Цркви се може понушта, на се не бој.

Да дозна, мора ли га ФИДА уи то дозна је и она црква

Ја то нем... Ја сам св...

А ударила?

МИТА

Чекај, пре не што потнем, чуј и све торпедо.

Камуфлажа у јавној боји.

ФИДА

Шта има још забора?

А горе?

МИТА

Јова!

Камуфлажа у другој ФИДА

Јова?! Је ли и он горе?

А како?

МИТА

Где горе?

У другој боји, Је пре ФИДА

Међу духове?

МИТА

Не. Он је на земљи. Он ти је подвалко, он те је и укочио на дно.

О, небеса...

ФИДА

Он?!

МИТА

Он је највећа камуфлажа коју би понелеле свака обавештајна служба на свету. Нити је избачен са посла нити је сиква пијаница.

И И Т А

Ф И Т А

У то не верујем...

И И Т А

Ита не верујеш? Узео је годишњи одмор, само зато да дозна .

Ф И Т А

Ита да дозна?!

И И Т А

Не дозна, вера ли га жена... А уз то дознао је и ове друго.

Ф И Т А

А уцањивење?

И И Т А

Камуџлажа у једној боји.

Ф И Т А

А пере?

И И Т А

Камуџлажа у другој боји.

Ф И Т А

А шће?

И И Т А

У реиој боји. За пролеће зелена, за зиму бела... Тако ти је то у стратегији и тактици.

Ф И Т А

О, небеса...

И И Т А

Итали ти мене да нађеш излез.

Ф И Т А

А Видо?

М И Т А

Он за нас не постоји, то да знаш.

Ф И Т А

Ни као дух?

М И Т А

Ни као дух. Он је био само наш врло цењени и поштовани директор,
чије су све наређења морали izvršavati.

Ф И Т А

Како цењен и поштован, а кохиталер?

М И Т А

Тако треба рећи, ради наше камуфлаже.

Ф И Т А

А, да. Значи, за нас је он цењени и поштовани кохиталер.

М И Т А

Чекај... Срећи се мало. Он за нас не постоји, и ми не знамо шта је
он све радио у предузећу.

Ф И Т А

А рачуни?

М И Т А

Ту смо. Остају само рачуни који треба такође да исчезну.

Ф И Т А

Да и њих претворимо у духове....

М И Т А

Не. У папир....

Ф И Т А

Мислиш да запламе предузеће?!

Ф И Т А

Облазио затвор?!...

М И Т А

Ма не ја лично...

Ф И Т А

Него, твој дух?...

М И Т А

Које мисли, разумеш ли?...

Ф И Т А

Па што тако не можеш?

М И Т А

И тако дођем до хелије број 16.

Ф И Т А

Не спомени ми хелије, молим те.

М И Т А

Тамо је био један осуђеник, због паљевине раџуновотва.

Ф И Т А

Паљевине?

М И Т А

Идеја, рекох! То ћу бићи одмах на предлози...

Ф И Т А

Ја да запалим?!...

М И Т А

Ти, дабога.

Ф И Т А

Па да илем у хелију број 16.

М И Т А

А ако то не урадим оду у број осам.

Ф И Л А

Шта ти је то сад?!...

М И Л А

Уосмљена петна од пет минути дневно. Строги затвор, а из ћелије 16...

Ф И Л А

Зар нема неки други излаз? Зар нема никога у контроли па да му нешто тужног као оно пре?

М И Л А

Овага пута не. Не, не бој се. Ми ћемо те извести отручно. А за те нам се указала извекредна прилика.

Ф И Л А

Прилика?

М И Л А

Види да ко не слуша..

Ф И Л А

Не слуша, за кие бога не слуша..

М И Л А

Наше је предузеће одобрано као најпогодније за ватрогасно **техничко**.
Сва ће кров запаљети лако, а ти унутрашњост истензи...

Ф И Л А

Како би било да ти то урадиш, нешто изгледа змам искуства?

М И Л А

Ја сам под призором. Верујем да већ мотре на ову зграду.

Ф И Л А

Па онда?...

М И Л А

Ево ти кључ од дворишних врата. Овака бензина је овде. Држи. Уђи у
коју канцеларију, поспи орман, вибицом врати **говоре**.

Ф И Т А

ВРЦ!

М И Т А

ВРЦ, дебома, а после на суду омакоме можамо рећи тај доказ.

Ф И Т А

А ако ме ухвате са овом флагом?...
 ...

М И Т А

Неће. Зграда је блокирана ватрогасцима. Кажи да носим ризику команду, или ишта лично... Уосталом, снажи се. Не уранили ли те ја перем руке.

Ф И Т А

Па ми смо заједначки...
 ...

М И Т А

Нашта ми нисмо заједнички. Све он ти подносио... Ја теби верујем, и нисам знао да су рачуни лежни.

Ф И Т А

Али како, како? Влак знас?... подела добити?...

М И Т А

Нашта ја нисам добро .
 ...

Ф И Т А

Мишо, зар хоћеш да се извучеш?...

М И Т А

Ја нисам Мишо, већ његов дух, који је дошао да ти братски помогне.

Ф И Т А

Да ме помогнеш?
 ...

М И Т А

Па да. Желим те ,brate из овог орца. Ти си добар и поштени човек. Не знам шта ти је то требало.

Ф И Т А

Које?!
 ...

М И Љ А

Па то, да ми петурзи лажне рауне.

Ф И Т А

Толи?

М И Љ А

Мани, лабома. Могао бих да те упропастим, али нећу, као ми је...

Учинко сам, што сам могао. Виреј, Фићо. Или са фламом у зграду или у број 3. Довиђења.

Ф И Т А

Стој, стани Маћо!

М И Љ А

Фламу у руке "врц" и довиђења. (оде)

Ф И Т А

Боже, шта се ово догоди... Ја сам изигран... Преварен... Како, како да се увучем? Врц, каже... ВРЦ... Па да, *машта тосније фелованија*.

Али како, како?

О Л Г А

Шта је рекао, Фићо? Не могу више да издржим.

Ф И Т А

Врц! Врц!

О Л Г А

Ништа више?

Ф И Т А

Ништа!

О Л Г А

Како ништа, а толико ми време разговарао?

Ф И Т А

То је дух, Олга. дух! Ниће не постоје... Ни Вито... Ни зет... Ни ја...

Ни нико, Олга!

О Л Г А

Како то? Шта ти је?! Боже где је Вито?

Ф И Љ А

Који Видо? Он није никад ни постојао.

О Л Г А

Видо није постојао?!

Ф И Љ А

Но зна како се он звао: Видо, Видоје, Вукале... Висарион... Вавилон...

О Л Г А

Љубогу, нијам ваљда помудео?!

Ф И Љ А

Јесам, јесам. Ја ћу све да платим, све што си ти набавила.

О Л Г А

Ја, ја ником ништа.

Ф И Љ А

Шта? И ти ником ништа... И ти оде у духове? Ти које си звану крива!

О Л Г А

Ја крива?!

Ф И Љ А

Ти, ти... Хоћеш фотале, електричне новитете, е да знаш, у нашој електр
фикацији Јова је направис куршуле!

Н Е В Е Н

Добро јутро!

О Л Г А

Шта тражите ви овде?

Ф И Љ А

Стој, Олга!

О Л Г А

Шта хоћете?

О Л Г А

О, хвала богу!!

Ф И Т А

Шта хвала богу?! За ме жеља није ни данас прошла. Хтео бих бар да имам успомену. Да се у тој униформи сликам.

Н Е В Е Н

Да се снимате?

О Л Г А

Јеси ли полудео, Фићо!

Ф И Т А

Да се снимам, да се снимам, него!

Н Е В Е Н

Али, ја за неки тренутак имам вежбу...

Ф И Т А

Знам, знам. То је баш на моме предузећу. Ви сте тамо све блокирали, зар не?

Н Е В Е Н

Да. Уоквирили смо је нашим униформама.

Ф И Т А

Свлачите се!

Н Е В Е Н

Како?!

О Л Г А

Фићо, не будали!

Ф И Т А

Пусти ме, малим те, за моменат. Фотограф је ту... Ту преко пута.. Одмах ће ме снимати, јер ћу му понети на перлон и ову флашу ракије.

Н Е В Е Н

Оставимо то за после вежбе.

Ф И Ћ А

Не. Сад или никад. Осећам... Осећам да ћу... Да ћу да умрем...

А то не бех желео пре него што уживих се сликам.

О Л Г А

Шта ти је, Фићо!

Ф И Ћ А

Гушам се, Олга у осби број осам. Учините ми то... Помозите ми...

Н Е В Е Н

На над је тако, ово, само молим вас, тречећи.

Ф И Ћ А

Сачекај ме , Олга напољу док се не пресвучем. Хоћу да ми
привиш друштво.

О Л Г А

Али, Фићо...

Ф И Ћ А

Сачекај ме над ти нежем.

О Л Г А

Добро, добро. (оде)

Н Е В Е Н

Ако би занаснула, изгубио бих службу.

Ф И Ћ А

Не брине, Фотограф ће само једном - врц - и готово.

Н Е В Е Н

А како ћу ја овако у гаћама?

Ф И Ћ А

Дезите ту... Све вам лебе... Сад ћу је... Тако... Још само ово

моје одело да склоним...

Н Е В Е Н

А, где је Мица?

Ф И Г А

Сада ће и она. Само да не заборавише ову флапу...

Н Е В Е Н

Ево вам је код врата.

Ф И Г А

Аха! Знате, морам да га частим, не би ли што пре... Само се ви
лепо одморите... Ево вам и овог Гига да читате, док се је не
вратим. Уздравље.

В Е Р А

Невене, Невене, жив си! Жив си зар не?... Тако сам се уплашила
нада сам добила телеграм да си озлеђен... Мислила сам на нагоре..
А ти си ми жив, жив... Просто не верујем...

Н Е В Е Н

Шта, шта је Вера?...

В Е Р А

Жив си, то ми је главно... Спрота деца, сотела су уплакана, а ја
одмах на воз.

Н Е В Е Н

Чекај, чекај...

В Е Р А

А како се то догодило...? Причај, просто још не верујем...

Н Е В Е Н

Шта се десило?

В Е Р А

Где си пао, где си се повредио?...

Н Е В Е Н

Стој! Не лирај! Боже, сећам ли ја ово...

В Е Р А

Не сам, Невене, ја сам, Вера, твоја Вера...

Н Е В Е Н

Јест, јест... знам... Али...

В Е Р А

Шта ти је, што ме тако гледаш?

Н Е В Е Н

Јел ја?... Не гледам, не гледам...

В Е Р А

Невене, теби је зло?

Н Е В Е Н

Још није, како ће...

В Е Р А

Боли ли те много?

Н Е В Е Н

Много, много. Просто не могу да поднесем.

В Е Р А

Па зашто ни си у болници?

Н Е В Е Н А

У болници? Овај... Јест ту сам.... Ту сам покрај болнице...
Немају места...

В Е Р А

Па онда није ништа опасно.

Н Е В Е Н

Спасије не може бити.

В Е Р А

Кажи већ једном, што ме мучи? Доста ме је и овај телеграм
намучио.

НЕВЕН

Телеграм?!... Дај да видим.

В Е Р А

Ета да видимо?

НЕВЕН

Да нису погребали.

В Е Р А

Погребали? Па зар ти ниса...

НЕВЕН

Јесам, јесам... Ја сам ја... Него да видиш како, кад је упућен.

В Е Р А

Ево.

НЕВЕН

Па да. Ортачки...

В Е Р А

Шта ортачки?...

НЕВЕН

Ортачки, хоћу да кажем да ја и ти живемо као ортачки... да се
вслимо... Зато си и помурила...

В Е Р А

Него шта, Мој Немо. Делер, да видим рану.

НЕВЕН

Наше ране.. Знам... На здраво ме заболело...

В Е Р А

Ниси пра?

НЕВЕН

Како да не. И те како сам пра. Све звезде сам угледао.

В Е Р А

Ја те не схватам..

Н Е В Е Н

Ни ја тебе..

В Е Р А

Шта?

Н Е В Е Н

Изгорех, изгорех...

В Е Р А

Па ти немам температуре.

Н Е В Е Н

Како да немам! Изгорех! Изгорех од унутарње температуре.

В Е Р А

Да ти донесем воде.

Н Е В Е Н

Не! Ја сам готов!

В Е Р А

Куку мени! Да зовем лекара? Зар овде нема никога?

Н Е В Е Н

Не. Сви су отишли.

В Е Р А

Где?!

Н Е В Е Н

Да се сликају.

В Е Р А

Јој мени. Ти ниси при члестој савести.

Н Е В Е Н

Ја сам очајан.

В Е Р А

В Е Р А

Зашто забоба?..

Н Е В Е Н

Зато, зато... Зато што изгорех!...

В Е Р А

Изгоре!...

Н Е В Е Н

Пламен ме обухвата!

В Е Р А

Ко те обухвата?

Н Е В Е Н

Нико... Ја не знам више шта говорим.

В Е Р А

Од чега, мој Немене?

Н Е В Е Н

Од... Од... језика... Овај... Осушио ми се језик... Да ми је мало
лимуне...

В Е Р А

Сад ћу ја да донесем, само се ти смири.

Н Е В Е Н

Трчи, трчи до пијаци, моја Вера, а у повратку....

В Е Р А

И у повратку ћу те брани.

Н Е В Е Н

Знаш, Вера, не мораш у повратку толико журити...

В Е Р А

А зашто?...

Н Е В Е Н

Да се не умориш.

В Е Р А

Немој да се палиш, молим те. Сад ћу ја.

Н Е В Е Н

А сад... Иди жуди Сад нуд бу? Да ми је бар одело ту... Али ми је подвалила она није, чине... Шта да радим? Колико само траје то сликање, а рекао је само - врц.

М И Ц А

Невене! Невене!

Н Е В Е Н

Опрести...

М И Ц А

Зашто си се овукас?

Н Е В Е Н

По зајмо узми твом оцу одело. Желео је да се слика.

М И Ц А

Знам, спријатељили сте се?

Н Е В Е Н

Не може боље бити.

М И Ц А

Боже, што си тако узнемирен?

Н Е В Е Н

Ништа, ништа. Знам, хладно ми је.

М И Ц А

Како хладно кад се изгоре од врућине?

Н Е В Е Н

Знам, овај... хладно ми је изнутра.

М И Ц А

Ти си се изгледа охладио према мени.

Н Е В Е Н

Може бити...

М И Ц А

Шта?

Н Е В Е Н

Ма, није ништа. Видим да зубе поломех од страха... Овај од зиме.

М И Ц А

Ти сигурно имаш грозницу, лези.

Н Е В Е Н

Како би било да пођем до њега?

М И Ц А

До кога?

Н Е В Е Н

Па до фотографије.

М И Ц А

Зашто ти се тако жури?

Н Е В Е Н

Па сад ће да озвира узбуна.

М И Ц А

Неће ваљда баш сад?

Н Е В Е Н

Како неће кад је трчеће отишла.

М И Ц А

Ко је отишао?

Н Е В Е Н

Неко, овај... Дојурна чета...

М И Ц А

Шта је то са тобом?!

Н Е В Е Н

Ништа, ништа.

М И Ц А

Зашто бежиш од мене?

Н Е В Е Н

Ко бежи?

М И Ц А

Бртиш се као да се не рингишилу.

Н Е В Е Н

Очекујем узбуну.

М И Ц А

Сад ти је свеједно и онако без униформе не можеш изаћи.

Н Е В Е Н

Трча доводи га.

М И Ц А

Кога?!

Н Е В Е Н

Па твог оца, онога „ври...“

М И Ц А

Мој отац „ври.“

Н Е В Е Н

Не знам му име... Све сам изменио... Видиш да изгорех од температуре....

М И Ц А

Температуре? Мало пре од казао да ти је хладно.

Н Е В Е Н

Хладно? Јесте, јест... Сад ми је хладно... Знаш, смењује се...

Час вруће... час хладно...

Ј О В А

Охе! Две усамљене звезде по соби језде!

Обоје.

МИЦА

Откуд ти?

НЕВЕН

Како је он?

НЕВЕН

Ортаче, црна ортаче, шта урадиш?

МИЦА

Ортаче? Ти њега називаш ортаком?

НЕВЕН

Није, него све...

ЈОВА

Није, него јесте. Јеси ли га ти разгађила, око моје ојајно?

МИЦА

Ишлази напоље.

НЕВЕН

Бежеу где је онај-врц? да напусти ацену. Не бој се, ортаче, Није
ова трагедија, он да напусти моран поринути.

ЈОВА

Шта врцкаш, пењачу?

МИЦА

НЕВЕН

Одлази, нијакно.

Може ли се у ону собу?

НЕВЕН

Нијакно, него шта.

МИЦА

Може, кајдемо.

МИЦА

В. логос.

ЈОВА

Стојте трабакуле бањоке,

То није. Спутајте труле мреже,

У ову луку нема

Мало се. Где да се леже...

НЕВЕН

Је ли он пијан или луд?

ЈОВА

Ово је прабено. Сад своју плату чекан. Чекан је драматична уга...

МИЦА

Сбоје.

НЕВЕН

Ко је он?

ЈОВА

Ја сам отац. Наоставите, наоставите аматери uzavреле комедије.

НЕВЕН

Ти си све ово замислио.

ЈОВА

Не. Протагонисти лоше играју. Аматерски.

МИЦА

Дају је теби.

НЕВЕН

Где ми је униформа да бежим?

ЈОВА

Не. Главни јунак не сме да напусти сцену. Не бој се, ортаче, Није ово трагедија, па да на крају мораш погинути.

МИЦА

Слази, пијаницо.

НЕВЕН

Пијаница него шта.

МИЦА

И лопов.

ЈОВА

То није истина.

МИЦА

Мало си тати лигало.

ЈОВА

Све је враћено. Сад овоју плату чекам. Дошла је дванаеста ура...

Сад ће звонити...

Он је ушао као Н Е В Е Н

Мени је изгледа већ одзвонило.

М И Ц А

Ти си ништаван идиот, ето, то ти је плата од мене.

Ј О В А

А ти си обична напљинкана метла. То ти је за сада, само кудур од мене.

Н Е В Е Н

Ја сам пропео.

Ј О В А

Ти си чиста добит, добит од чува за критичне ситуације.

В Е Р А

Ах, устао си?

Н Е В Е Н

Спававај ме боже.

М И Ц А

Ко сте ви?

В Е Р А

Жена...

М И Ц А

Па видим да сте жена, неге чија жена?

Ј О В А

Певаца!

В Е Р А

Шта је ово, Певене?

Н Е В Е Н

Неспоразум....

В Е Р А

Ти ниш болестан?

Ј О В А

Он је здрав као риба.

В Е Р А

А ко сте ви?

Ј О В А

Ја сам муж жене вашега мужа.

В Е Р А

Шта кажете, боже?

Ј О В А

Кажем да је Невенова жена моја жена.

В Е Р А

Ја?

Ј О В А

Не, него она тамо.

М И Ц А

Ви сте жена Невенова?

Н Е В Е Н

Моја није.

В Е Р А

Ште?!
ушујујеш?...

Н Е В Е Н

Хоћу да кажем, да она није моја жена.

В Е Р А

Зар тако? Ја да се поломим око тебе, а ти на отоманак...

И те ми се ругаш.

М И Ц А

Ти си омењен, Невене?!

В Е Р А

Шта, зар је он покушао да вас...

Ј О В А

И
Покушао, окушао...

В Е Р А

Невене, црни Невене. Зар си ти овде нашао другу жену?!

Ј О В А

И то моју жену.

В Е Р А

И ви сте му дозволили?

Ј О В А

Није ни тражио одобрење.

Н Е В Е Н

Зар си ти удата?!

В Е Р А

О сметачаче, вералице, пластићан ми ти ошю...

М И Ц А

Изазите из моје куће.

В Е Р А

Још се усуђујеш?...

М И Ц А

Ја нисам знала... Слагао ме је...

В Е Р А

Зар тако? Ја да се полемим око тебе, а ти на састанак...

И то ми се ругаш.

Н Е В Е Н

Деоам, ниоам.

В Е Р А

Заљубио се поред живе жече!

О Л Г А

Каква је ово вика?

Н Е В Е Н

Где је онај ври?

О Л Г А

Шта се ово збива?

В Е Р А

Још питаш отара, квацие? Муже, мужа да ми отмете.

О Л Г А

Шта је ово?

Ј О В А

На онај гелаћ је муж ове две госпође.

О Л Г А

Јеси ли полудео?

В Е Р А

Теби, теби ћу ја да покажем. Исе да ми помолеш у бави. Губи се
куд знаш.

О Л Г А

Станите забора да се објаснимо.

В Е Р А

Температура, је ли? Унутрашње температура? Е, нека ти ту темпер
леце оне а ја одох. (оде)

Ј О В А

Чекај, пала му је на нулу/степени.

О Л Г А

Шта је ово, Мице?

М И Ц А

Слагод ме је. Рекао је да није ожешен.

Н Е В Е Н

Па и ти си удета.

М И Ц А

Кучк, варалице.

О Л Г А

Јово, помози.

Ј О В А

Немам времена. Истекло ми је годишњи одмор.

О Л Г А

Јово, зете, шта је ово?

Ј О В А

Ово ти је оно...

Ф И Ц А

Свршено, Олга, готово!

С Е Г А

Сликао си се?

Ф И Ц А

Нисам.

Ј О В А

Пледај, гледај овог ватрогасца. Откуд па ти сад, у униформи.

Ф И Ц А

Бло сам... био сам у резерви.

Н Е В Е Н

Скидај ми одело.

Ф И Ћ А

Чекај, да узмем ваздуха. Видиш ли да је овему крај.

Ј О В А

Није. Комедији треба финале.

Ф И Ћ А

Пусти ме, Јово, да мало предахнем.

Н А Д А

Тата, тата, ено одведоше Мићу.

Н Е В Е Н

Дај ми панталоне!

Ф И Ћ А

На здравље нам! И онога су пронашли? Зато сам се и вратио.

Н А Д А

Кога?

Ф И Ћ А

Светога духа - зета директора.

Н А Д А

Вида?!
Вида Фалсификата.

Ф И Ћ А

Вида Фалсификата.

Н Е В Е Н

Дај ми. *Нашајев*

Ф И Ћ А

Полако човече, растрже ме.

*Mr
TEA. 2*

М И Ц А

(Јови) Што се смејеш, гаде!

О Л Г А

(Јови) Ти да ћуташ!

Ф И Ћ А

Ало... Да... Да... Добро...

(Тетина. Сви се гледају)

О Л Г А

Шта је?

Ф И Ћ А

Спреми ми кебе.

О Л Г А

Куда ћеш?

Ф И Ћ А

У број 8.

З А В Е С А

К Р А Ј

Handwritten red text: "1941" and "1942" (partially obscured)

1941

1942

(1941) to (1942) ...

1943

(1943) to (1944) ...

1944

... ..

(1944) to (1945) ...

1945

1946

1947

1948

1949

1950

1951

1952

3 2 1 0

1 2 3 4

-----

11 Dec 37 —
11 Dec 70 —

[Faint, illegible handwriting in cursive script, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]